

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad ne vėliau kaip iki 2016 m. balandžio 18 d. nepriėmusi 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/25/ES dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/17/EB (OL L 94, p. 243), nuostatas įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju apie šias nuostatas nepranešusi Komisijai, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 106 straipsnio 1 dalį;
- Remiantis SESV 260 straipsnio 3 dalimi, už pareigos pranešti apie Direktyvos 2014/25/ES perkėlimo priemones neįvykdymą skirti Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei 11 628 EUR dydžio periodinę baudą už kiekvieną dieną skaičiuojant nuo sprendimo šioje byloje paskelbimo;
- Priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Pagal Direktyvos 2014/25/ES 106 straipsnio 1 dalį ne vėliau kaip iki 2016 m. balandžio 18 d. valstybės narės turėjo priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Kadangi Liuksemburgas nepranešė apie direktyvos perkėlimo priemones, Komisija nusprendė kreiptis į Teisingumo Teismą.
2. Savo ieškinyje Komisija siūlo Liuksemburgui skirti 11 628 EUR dydžio periodinę baudą. Periodinės baudos dydis apskaičiuotas remiantis pažeidimo sunkumu ir trukme, taip pat atgrasomuoju baudos poveikiu atsižvelgiant į šios valstybės narės mokumą.

2018 m. vasario 9 d. *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Sociale Verzekeringsbank*, kitos proceso šalys: *F. van den Berg* ir *H. D. Giesen*

(Byla C-95/18)

(2018/C 161/24)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Sociale Verzekeringsbank*

Kitos proceso šalys: *F. van den Berg* ir *H. D. Giesen*

Prejudiciniai klausimai

1. a) Ar SESV 45 ir 48 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad tokiais atvejais, kaip nagrinėjami šioje byloje, pagal šias nuostatas draudžiama tokia nacionalinė nuostata, kaip AOW⁽¹⁾ 6a straipsnio b punktas? Ši nuostata reiškia, kad Nyderlandų rezidentas nėra draudžiamas šios gyvenamosios vietos valstybės socialiniu draudimu, jeigu jis dirba kitoje valstybėje narėje ir pagal Reglamento Nr. 1408/71⁽²⁾ 13 straipsnį jam taikomi darbo vietos valstybės socialinės apsaugos teisės aktai. Nagrinėjamiems atvejams būdinga tai, kad pagal darbo vietos valstybės teisės aktus atitinkami asmenys neturi teisės į senatvės pensiją dėl ribotos jų darbo toje valstybėje apimties.

- b) Ar atsakant į 1a klausimą svarbu tai, kad gyvenamosios vietos valstybės, kuri pagal Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnį nėra kompetentinga valstybė, rezidentas neprivalo mokėti šios gyvenamosios vietos valstybės socialinio draudimo įmokų? Laikotarpiams, kai toks rezidentas dirba kitoje valstybėje narėje, pagal Reglamento 1408/71 13 straipsnį jis priklauso tik darbo vietos valstybės socialinės apsaugos sistemai, o tokiu atveju pagal Nyderlandų nacionalinės teisės aktus taip pat nenumatyta pareiga mokėti įmokas.
2. Ar atsakant į 1 klausimą svarbu tai, kad atitinkamiems asmenims buvo galimybė apsidrausti savanoriškuoju draudimu pagal AOW arba paprašyti *Svb* sudaryti bendrą susitarimą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1408/71 17 straipsnį?
3. Ar pagal Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnį draudžiama, kad tokiam asmeniui, kaip H. D. Giesen sutuoktinė, kuri iki 1989 m. sausio 1 d. remiantis vien nacionalinės teisės aktais buvo apdrausta pagal AOW savo gyvenamosios vietos valstybėje, Nyderlanduose, šio draudimo pagrindu būtų suteikiama teisė į senatvės pensiją, jeigu tai susiję su laikotarpiams, kai pagal minėtą reglamento nuostatą dėl vykdytos darbinės veiklos kitoje valstybėje narėje jai buvo taikomi tos darbo vietos valstybės narės teisės aktai? O gal teisę į pagal AOW skiriamą išmoką reikia laikyti teise gauti išmoką, kuri pagal nacionalinės teisės aktus nepriklauso nuo darbo pagal darbo sutartį arba draudimo sąlygų, kaip tai suprantama pagal Sprendimą *Bosmann* ⁽³⁾, todėl tame sprendime pateikti argumentai gali būti taikomi H. D. Giesen sutuoktinės atveju?

⁽¹⁾ Bendrasis senatvės pensijos įstatymas.

⁽²⁾ 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, 1971, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35).

⁽³⁾ EU:C:2008:290.

2017 m. vasario 9 d. Hoge Raad der Nederlanden pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Sociale Verzekeringsbank (SvB)*, kitas proceso dalyvis: C. E. Franzen

(Byla C-96/18)

(2018/C 161/25)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Sociale Verzekeringsbank (SvB)*

Kitas proceso dalyvis: C. E. Franzen

Prejudiciniai klausimai

1. Ar SESV 45 ir 48 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad tokiu atveju, kaip nagrinėjamas šioje byloje, pagal šias nuostatas draudžiama tokia nacionalinė nuostata, kaip AKW ⁽¹⁾ 6a straipsnio b punktas? Ši nuostata reiškia, kad Nyderlandų rezidentas nėra draudžiamas šios gyvenamosios vietos valstybės socialiniu draudimu, jeigu jis dirba kitoje valstybėje narėje ir pagal Reglamento Nr. 1408/71 ⁽²⁾ 13 straipsnį jam taikomi darbo vietos valstybės socialinės apsaugos teisės aktai. Nagrinėjamam atvejui būdinga tai, kad pagal darbo vietos valstybės teisės aktus suinteresuotasis asmuo neturi teisės į vaiko išmoką dėl ribotos jo darbo toje valstybėje apimties.